γλάφω· γλάψω· τὸ δὲ γ καὶ τὸ
σημαινὲς ὑπὸ χρόνου· κ καὶ χ ἀπὸ
δέ. πᾶν ὄνομα ἀποσσόμενον διὰ τοῦ
γ ἢ κ ἢ χ· διὰ τὸ αὐτὸ σύμφωνον
ἔχει τὴν εὐθεῖαν, καὶ ἐν κλήσει τὴν
τουχατην· διὰ τὸ ξ· οἷον· μάστιξ·
μάστιγος· ὄρτυξ· ὄρτυγος·
θώραξ· θώρακος· μύρμηξ·
μύρμηκος· ὄνυξ· ὄνυχος·
θρίξ· τριχός· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ῥημάτων
ὅταν διὰ τοῦ γ ἢ κ ἢ χ ἀναφε-
ρόμενος· διὰ τοῦ αὐτοῦ συμφώ-
νου, ἀρχὴ τοῦ μέλλοντος καὶ
ἐκφερόμενον. τὸν χαρακτῆρα διὰ τοῦ
ξ οἷον· λέγω· λέξω· πλέκω·
πλέξω· βρέχω· βρέξω·
ὁ ὑμῶν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ αὐτῶν συζυγ.
ἢ ὅτι ποτὲ δὲ ἐνεργητικῶν διὰ τοῦ γ ἢ κ
ἢ χ ἐκφερόμενα, οἷον, τῆς δαι
ταρας τῶν ῥημάτων Τὸ δὲ, με